SAMMELHANDSCHRIFT
Entstehungsort unbestimmt (u. a. Neustift), 15. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35497
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

obedientie brutta quā rationabilia cū tēn illa a suo rege nulla accipiant
bona nobis autē a nostro rege accipimus ōia nātalia ōia gratuita Et acci-
pere expectamus eterna Nā apes que rege nō accipiūt si eligūt sibi
quē volūt imōm ei obedientes sunt et ad mpiū eius exeūt et subsistūt
et vadūt et redeūt cast. ponūt Et q maius ē lyis si qua eū offenderit
de se ipā ultionē sumit et aculeo ipōs volnerat se occidit cuius hōm ista
facit cuius qui obediat ei a quo esse accipit a quo sensū et intellectū
habere se sentit a quo redēptus tanto pio fuit et messe q fruat ipā
gratia sola subsistit Et tēn in cātā diat. gram fide in sororib tui ne ob-
liuiscaris dedit ēm ipe aiam suā Quid tibi amplius facē potuit
Nam primo tibi bona nē dedit Secūdo bona fortune in nē auxiliū tri-
buit Tertio gratiā contulit Quarto ut nihil deesset se ipm tōti impēdit
ergo nō ei obedies cui obediūt celestia agmina obediūt velint nolint
demonia obediūt ōia celestia corpora et obediūt ꝓr clamēta et ōia
alia brutta Ipse ēm impū. Quia vocaui et renuisti extendi manū
mēa et nō fuit qui aspiceret despexisti omēm consiliū meū et correctiōes
meas neglexisti ego quoq in interitu vestro ridebo et subsanabo cum
vobis q nō timebat advenerit repūs ergo o nos cū ihū et apostolis puros
esse Sit paupertē amare Sit obedientē

Os mūdi estis ꝓ sermonē quē ego locutus sū vobis p 14 Omēm
hominē appetere esse beatū a cunctis omīb antiquis et apetitū
natuē tam cētū ut nulli nisi stultus vertat in dubiū Nam socrates magis
ille ptius inter ceteros ptios ai primus dū omēm hōēm appetere esse beatū
certa copiosa ostenderet et sapiēter considerando teneret q nemo nisi sūmi
boni ptiipatōe obtinere beatitudinē possit sitq videret q deus nō nisi
aptis gratissimis mētibus videri possit nec mētes nisi optimis moribus
posse mūdari cōspiceret omēm ptiam tenuit admoneb quibus mūdatū
sūmū bonū cernere nisi possit Aentis ām nostre invalida acies ut
doctor egimus aug. docet intēm excellētē luce nō figit nisi equissima
fidei emūdet Nūquid lippus oculus ut infirmus solem audet aspicere
incota Nam et nocua et auiū plura genera pr debile virtute visuā
magis quā luce diligūt tenebrā Si ēm debilis oculus solū respexit
nō inde augmētū luminis accipit si caligēs pcaus cecitatē incurrit Et
inde visus exercitē infirmus Unde primū delectat oculus aquilinus
Ergo si volumus ad beatitudinē q appetim. puenire a nō est aliud q
deum videre oportet mātō mūdos esse Et ideo dns inuerbo ipmisso dis-
cipulis duo ostendit Primo ēm corp. asserit puritatē Secūdo verbi diuini

dabitur

[illegible]